

skalde ønskes, skal jeg da med største Fornøielse gaae ind paa alle Detailler af det omhandlede Spørgsmaal, men for Dieblisset skal jeg indskrænke mig til at anmode de Herrer om at være mig behjælpelige med at borttage disse to stabelige Bestemmelser af Lovforslaget. Jeg skal kun tilføie, at der er indkommet et Andragende til Rigsdagen fra en af Bankerne her i Kjøbenhavn, hvori der siges, at der ved en kongelig Anordning er givet den Tilfagn om, at dens Aktionærer, naar de ikke misbruge deres Begunstigelser, maae vedblive at udstede deres Aktier paa ustemplet Papir. Det er mig ikke bekendt, at der har fundet noget Misbrug Sted, og derfor finder jeg, at der heller ingen Grund er til at paasøre dem disse nye Byrder.

Ovstigaard: Jeg skal blot tillade mig at gjøre det høie Thing bekendt med, at jeg i Lighed med det ærede Medlem fra Standerborg (Schøler) ønsker til anden Behandling at bringe en Tilføining til nærværende Lovs Omfang i Forslag. Mit Forslag skalde gjælde en i en længere Række, heldig virkende Sparekasse, og jeg nærer det Haab, at Sagen, rigtig belyst for den høitærede Indenrigsminister, vil mulig af denne blive taget i Hænde; i ethvert Fald er jeg overbevist om, at hans værdifulde Velvilje og Interesse vil ledsage og befordre denne Sag. Hermed skal jeg forud anbefale Forslaget.

Alberti: Jeg vil erklære mig enig med den ærede Rigsdagmand fra Manders (M. Sage) i det Uheldige i, at vor nuværende Stempellov fordrer, at Anviisninger ere stempepligtige, naar de transporteres. Jeg troer, at denne Bestemmelse strider ligesvem mod en Anviisnings Karakter; saalænge nemlig en Anviisning ikke er accepteret, er den ikke noget Gjælds-brev og bør ikke være stempepligtig — een eller flere Transporter forandre ikke denne Karakter. Anviisningen bliver først et Gjælds-brev, naar den har faaet Paategning af Afstignaten om, at han vil betale. — Denne uheldige Bestemmelse i Stempelloben trænger vist nok til en Rettelse ikke blot med Hensyn til Bankerne, men ogsaa med Hensyn til andre Instituter; efter min Formening var i den

Henseende den ældre Stempellov helbigere; thi efter den var det ikke fordret, at Anviisninger, i Tilfælde af Transport, skalde stemples. Men det gaaer med denne Strengthed som det altid gaaer med utilbørlige fiskale Bestemmelser, man opdager snart en Maade, hvorpaa man lovlig kan undgaae dem; det er saaledes allerede Tilfældet med Anviisninger paa private Banker og andre Instituter, at man undgaaer Stempelpligten ved at udlade at transportere, ibet man lader Den, hvem Anviisningen lyder paa, skrive sit Navn og „betalt“ paa den; der-ved er Stempelovgivningen ikke overtraadt, men Anviisningen gaaer nu med Gyldighed fra Mand til Mand og ender tilsidst i det paa-gjældende Bankkontor for at indfries, og det uden at der er erlagt nogen Stempelafgift af den. Jeg skalde derfor ogsaa være tilfreds med, om man til en Begyndelse kunde faae en Bestemmelse ind i Loven om, at Anviisninger paa de Bankinstituter, der ere begunstigede efter denne Lov, blive stempefrie, naar de transporteres, ibet jeg dog maa tilstaae, at denne Fremgangsmaaade har for mig den Betænkelighed, at man derved paa en Maade erkjender, at Anviisningerne efter deres Natur skalde være stempepligtige, naar de transporteres, og det er den Sætning, hvis Rigtighed jeg bestrider. Der er et andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg skal tillade mig nogle Ytringer. Det er i Lovudkastets § 3 sagt, at Sparekasser og Bankinstituter skalde være berettigede til fremdeles at benytte ustemplet Papir til Kontrahøger og Deviser for Indlaan. Jeg har ikke Noget imod denne Bestemmelse, forsaavidt den skalde forstaaes paa samme Maade, som de nuværende Privilegier eller Begunstigelser for de samme Sparekasser og Bankinstituter ere forstaaede; men § 4 viser, at vi nu ere i Begreb med at indskrænke den Stempefrihed, der hidtil har været givet disse Sparekasser og Bankinstituter. De nuværende Begunstigelser tillade Sparekasserne at udstede Kontrahøger, lydende paa Ihændehaveren, og i Virkeligheden ere ogsaa de allerfleste Sparekassebøger lydende paa Ihændehaveren; der staaer blot et Nummer paa dem, for at vedkommende Besthyrelse kan see, hvor den skal finde Bogens Konto, men der findes i Almindelighed intet Navn paa Spare-